

مصاحبه با منصور حکمت پیرامون مباحث

کنگره دوم حزب کمونیست کارگری ایران

صفحه ۲

مانیفست مارکس، مه ۶۸، انقلاب ایران

نادر بکتاش

صفحه ۲

صفحه حزب

ایسکرا میبوسد

رویدادهای ایران

نگاهی به اخبار جهان

صفحه ۳

صفحه ۳

صفحه ۴

صفحه ۴

التیماتوم کارگران نفت، تحصن کارگران ذوب آهن

اطلاعیه حزب کمونیست کارگری ایران - کمیته داخل (ششم خرداد ۷۷ - ۲۷ مه ۹۸) با تیترو فوق، چنین خبر میدهد:

"قبلا به اطلاع رساندیم کارگران نفت برای اعتصاب آماده میشوند. اینک از التیماتوم سه هفته ای آنان به دولت اسلامی خبر میرسد. بنا به این خبر کارگران نفت تهدید کرده اند که در صورت عدم تحقق خواستههایشان در نقاط مختلف کشور دست از کار خواهند کشید. این التیماتوم در حالی از رسانه ها پخش شد که بخش پر قدرت دیگری از طبقه کارگر، کارگران ذوب آهن، در پی اعتصاب چندی پیش در "کوره بلند"، روز دوم خرداد ماه به تحصن نشستند. اعتصابات کارگری از چند ماه پیش بیوقفه در سراسر کشور ادامه داشته است. کارگران علیه شرایط مشقت باری که جمهوری اسلامی بر آنها و کل جامعه تحمیل کرده است به اشکال مختلف از اعتصاب تا تظاهرات و بستن جاده به مبارزه برخاسته و عزم انقلابی خود را به نمایش گذاشته اند. ورود کارگران نفت و ذوب آهن به صحنه در شرایطی که رژیم اسلامی در منگنه عظیمی از نفت و اعتراض توده ای قرار گرفته است نه فقط گامی محکم برای گرفتن فوری ترین مطالبات کارگری نظیر افزایش دستمزد و بیمه بیکاری است بلکه میتواند به معنای شروع مرحله جدیدی در صحنه سیاسی جامعه و ایفای نقش کارگران باشد."

کمیته داخل، در اطلاعیه قبلی خود به تاریخ سی ام اردیبهشت، از بگوش رسیدن زمزمه های اعتصاب در میان کارگران نفت خبر داده بود. کارگران نفت در خوزستان و هرمزگان بدنبال تجمعات اعتراضی متعدد تهدید کرده بودند که در اعتراض به پایین بودن دستمزدها، دست به اعتصاب خواهند زد. در اواخر اردیبهشت کارگران نفت آبادان با اجتماع در مقابل یکی از ساختمانهای دولتی، علیه اخراج کارگران اعتراض کرده و خواهان اجرای قرار دادهای دسته جمعی شدند. گوشه هایی از این اعتراض در روزنامه های رژیم از جمله "گار و کارگر" منعکس شد. خواست قراردادهای دسته جمعی همان خواستی است که در پاییز و زمستان ۷۵ کارگران نفت در سطح کشور برای تحقق آن در برابر حکومت اسلامی ایستادند و مارش اعتراض کارگری در جامعه به جان آمده ایران را آغاز کردند.

کمیته داخل حزب کمونیست کارگری ایران، بدنبال اطلاعیه ۳۰ اردیبهشت، در تاریخ اول خرداد در پیامی به کارگران نفت از خواستههایشان

حمایت کرد. متن پیام چنین است:

به کارگران نفت ایران

رفقا

بیش از یکسال از اعتصابات شما در شهرهای مختلف و تظاهرات مشهور شما در تهران در مقابل وزارت نفت میگذرد. اما خواستههایتان کماکان بی جواب مانده است. دیکتاتوری اسلامی طبقه سرمایه دار نه فقط به خواستههایتان که جزو ابتدایی ترین و برحق ترین حقوق همه کارگران محسوب میشود پاسخ مثبت نداد بلکه گاردهای مزدور مسلحش را بجان شما انداخت تا صدای اعتراضتان را خاموش کند. تظاهرات و اعتصاب شما با خشونت سرکوب شد و صدها نفر دستگیر شدند. تلاش کردند آنچه شما را مرعوب کنند که نه فقط نمونه و سرمشقی برای سایر کارگران نباشید بلکه تا سالهای سال مطیع و بی حرکت بمانید. اما آنها کور خوانده بودند و روی ظرفیت و قدرت شما و سایر کارگران کم حساب کرده بودند.

در ماههای اخیر کارگران، کارخانه پس از کارخانه دست به اعتصاب زده و بر مطالبات خود پافشاری کرده اند. ابعاد اعتصابات و اعتراضات کارگری در طول یکسال گذشته بیش از هر زمان دیگری افزایش یافته است. شما طلایه دار حرکتی بودید که توسط کارگران کفش ملی، نیشکر هفت تپه، نورد اهواز، ماشین سازی اراک، تراکتورسازی تبریز، نساجی شاهی و توسط دهها هزار کارگر در شمال و جنوب و شرق و غرب ایران در ماههای گذشته ادامه یافته است. امروز صدای اعتراض و بیباختن مجدد از میان صفوف شما نیز بگوش میرسد. و این خود میتواند سرآغاز فصلی نوین در مبارزات کارگران ایران باشد. صفوف دشمنان شما بیش از هر وقت بهم ریخته است. آنها ناتوان از پاسخ به حداقل نیازهای جامعه، خود بجان هم افتاده اند. تحرکی رو به رشد، توده هر چه بیشتری از مردم به جان آمده را در بر گرفته است. اعتصابات کارگری جان تازه ای گرفته است. روحیه کارگران علیرغم سرکوب دائم رو به ارتقا گذاشته است و بخشهای مختلف کارگران خواستههای خود را به پیش کشیده اند.

در چنین مقطعی به ویژه باید بیاد بیاوریم که ضامن وحدت، قدرت و استقلال طبقاتی ما و حتی رمز اتحاد صفوفمان در این است که بر خواستههای سراسری مان، خواستههای سراسری کل طبقه کارگر ایران پافشاری کنیم. در اعتصابات، در گردهمایی ها، در طومارها و قطعنامه هایتان و در همه اشکال مبارزه تان روشن و بی تخفیف بر حقوق و مطالباتی که باید همه کارگران بی چون و چرا از آن برخوردار باشند تاکید کنید. آزادی کامل و بی قید و شرط اعتصاب، آزادی کامل و بی قید و شرط تشکل، افزایش فوری دستمزدها و تعیین حداقل دستمزد توسط نمایندگان کارگران، اجرای فوری قراردادهای دستجمعی، مزد برابر برای زنان و مردان در ازاء کار برابر، بیمه بیکاری مکفی برای همه افراد آماده بکار، آزادی بی قید و شرط عقیده و بیان و سایر مطالباتتان را که خواست همه کارگران است با صدای بلند اعلام کنید. بگذارید همه کس و همه جا خواستههای شما، خواستههای فوری طبقه کارگر را با صراحت بشنود. در این صورت حرکت شما گامی اساسی به پیش خواهد رفت. این را تجربیات طبقاتی ما بارها و بارها نشان داده است که قدرت کارگران در اتحاد آنها نهفته است و اتحاد آنها از خواستههای مشترک و واحد سرچشمه میگیرد.

رفقا بیشک در مبارزه ای که شما در پیش دارید علاوه بر تمام بخشهای کارگران ایران توده های وسیع مردم تحت ستم نیز پشتیبان شما خواهند بود و برای خلاصی از جهنمی که حکومت مذهبی سرمایه داران بر آنها تحمیل کرده است چشم امید به حرکت شما دوخته اند.

حزب کمونیست کارگری ایران صدای اعتراض و خواستههای برحق شما را نه فقط در ایران بلکه در سراسر جهان به گوش هم طبقه ای هایتان خواهد رسانید و همچون گذشته جلب حمایت جهانی کارگران از مبارزات شما را در صدر فعالیتهای خود قرار خواهد داد.

زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

حزب کمونیست کارگری ایران - کمیته داخل

اول خرداد ۷۷ (۲۲ مه ۹۸)

مصطفی صابر
**اوجگیری مبارزات کارگری
و اهمیت جنبش مجمع عمومی**
صفحه ۴

فاتح شیخ الاسلامی
یک سال پس از انتخاب خاتمی
شکافهای درونی رژیم بیشتر شده است،
کارگران به میدان آمده اند

در آستانه یکساله شدن ریاست جمهوری خاتمی و روزهای بعد از آن، شکافهای درونی رژیم اسلامی بیش از پیش دهان باز کرد. بدنبال ماجرای کرباسچی، سخنان فرمانده سپاه پاسداران مبنی بر زبان بریدن و گردن زدن مخالفان سرآغاز دور جدیدی از کشمکش و نشانگر تعرض جناح خامنه ای در آستانه سالگرد انتخاب خاتمی بود. خامنه ای خود با حضور در میان حزب اللهیان دانشگاه و تشویق آنها به "حضور در صحنه" و همزمان، به خیابان کشاندن حزب الله در مقابل طرفداران منتظری در اصفهان، ابعاد جدیدی به صف آرایی ها داد.

در مقابله با این تعرض، ابتدا مطبوعات طرفدار خاتمی به سخنان فرمانده سپاه پاسداران واکنشهای شدید نشان دادند و سپس گروهبندهای مختلف این جبهه پای برگزاری مراسمهای سالگرد ۲ خرداد رفتند. اما مناسبت سالگرد نشان داد که در جبهه طرفداران خاتمی هم شکافهای بیشتری بروز کرده است. مجاهدین انقلاب اسلامی زبان به نقد خاتمی گشودند که طی این مدت کاری از پیش نبرده و در برابر جناح مقابل منفعل بوده است. نهضت آزادی هم ضمن هشدار علیه "چپروی" مجاهدین انقلاب اسلامی، همین نقد را به خاتمی داشت. روز قبل از سالگرد مربوطه، در نماز جمعه، فرمانده سپاه پاسداران در کنار رفسنجانی سخنران بود. او تهدیدات اخیرش را تکرار کرد و رفسنجانی هم فاصله گرفتن خود از خاتمی را آشکارتر ساخت.

سخنرانی دوم خرداد خاتمی چیزی برای طرفدارانش در بر نداشت، در عوض سوت کشیدن و کف زدن حضار، مطبوعات مخالف خاتمی را از استفاده "دشمنان نظام" از شکاف جناحها بشدت نگران کرد. با اعلام تاریخ محاکمه علنی کرباسچی، پله دیگری بر تصاعد این کشمکش ها گذاشته شد. چند روز پس از نمایشات جناحها در مناسبت سالگرد انتخاب خاتمی، شواهد گواه آن است که دور جدید کشمکش، شدیدتر و گسترده تر از پیش، این بار حول انتخابات مجلس خبرگان، هم اکنون آغاز شده است.

این در شرایطی است که از طرفی طرفداران خاتمی کارنامه یکساله اش را رضایت بخش نمی بینند و بحران فزاینده سیاسی و اوضاع وخیم اقتصادی دورنماییشان را تیره تر کرده است و از طرف دیگر مردم به جان آمده با تظاهرات جنوب تهران و درگیریهای کرمانشاه باز هم نشان دادند که از هر فرصتی و هر شکافی برای ابراز اعتراض رادیکال و گسترده علیه رژیم اسلامی استفاده میکنند.

در این میان با به میدان آمدن کارگران نفت و ذوب آهن و بخشهای دیگر طبقه کارگر و پافشاری شان بر مطالبات سیاسی و اقتصادی خود، طلیعه امیدبخشی در افق میدرخشد، طلیعه دخالت کارگران در صحنه سیاسی جامعه.

آزادی، برابری، حکومت کارگری

مصاحبه با منصور حکمت پیرامون مباحث کنگره دوم حزب کمونیست کارگری ایران

ایسکرا: قبل از هرچیز یک سوال فنی: آیا قرار هست متن سخنرانی افتتاحیه کنگره و معرفی بحث حزب و قدرت سیاسی منتشر شود یا خیر، و کی؟

منصور حکمت: من نوارها را گرفته ام بینم انتشار این دو سخنرانی تا چه حد جا دارد و به چقدر تلخیص و تنظیم احتیاج هست. واضح است که اگر هدف فقط نشر مباحثات کنگره بعنوان "اسناد تاریخی" باشد، میشود عین نوارها را تکثیر کرد یا پیاده کرد و پخش کرد (که البته از قرار معلوم در خانه های حزب در خارج کشور دارند همین کار را میکنند). اما اگر بخواهیم بحثمان را در سطح عمومی طرح و دنبال کنیم، آنوقت باید کاری کنیم که مطلب برای خوانندگان در یک مقیاس وسیع تر قابل استفاده باشد. عجالتا تصور میکنم همان دو سخنرانی ای که گفتید جرح و تعدیل زیادی نخواهد و بشود به زودی منتشرشان کرد.

ایسکرا: تم واحدی که این دو مبحث و به یک معنا کل مباحثات این کنگره را بهم ربط میداد، بحث قدرت سیاسی بود. برجستگی این تم در کنگره آیا اساسا مدیون اوضاع بحرانی کنونی در ایران بود و یا نتیجه رشد حزب و حرکتش در راستای استراتژی سیاسی خودش. بعبارت دیگر فکر میکنید آیا اگر اوضاع ایران مانند ۴ سال قبل بود، باز مساله قدرت سیاسی به موضوعی به این برجستگی در کنگره تبدیل میشد؟

منصور حکمت: به نظر من تحزب کمونیستی از بنیاد به مساله قدرت سیاسی گره میخورد. همه جنبشها لزوما معطوف به دست بردن به قدرت سیاسی، یعنی به دولت، نیستند. اما مقوله دولت، و اینکه دولت در دست کیست، یک رکن تفکر و تحزب کمونیستی است. چند ماه قبل مهدی خانبابا تهرانی در گفتگویی با مسعود بهنود گفته بود که "مشکل اپوزیسیون اینست که به قدرت سیاسی فکر میکنند". حکم جالبی است. مبنای نظری بخشهای زیادی از اپوزیسیون پرو رژیم و "ضد ولایت فقیه" دقیقا همین درک است. مبارزه برای قدرت سیاسی دیگر در دستور اینها نیست، هدف اصلاح دولت و سوق دادن جامعه و دولت به یک موازنه مدنی جدید است. اما دولت در تفکر کمونیستی ابزاری مهم در حفظ نظامی طبقاتی است که باید برچیده شود. نمیتوان دولت را نگرفت و جامعه را دگرگون کرد، نمیتوان نظم

منصور حکمت در جریان سخنرانی در کنگره دوم حزب کمونیست کارگری ایران

نادر بکتاش

مانیفست مارکس، مه ۶۸، انقلاب ایران

مانیفست مارکس، ۱۵۰ سال بعد

لوموند ۱۱–۱۰ مه که دو صفحه کاملش را به مصاحبه و اخبار در رابطه با مارکس اختصاص داده است، مینویسد: "در مقطع ۱۵۰ سالگی مانیفست حزب کمونیست مارکس و انگلس، مارکسیسم مجدداً موضوع روز میشود. اول مه اجلاسی در دانشگاه نیویورک برگزار شد که نشان میدهد که تفکر مارکس، در ایالات متحده، کماکان در مرکز مباحثات دانشگاهی است. در پاریس، از ۱۳ تا ۱۶ مه، نشست بین‌المللی با عنوان "جهانی برای فتح" برگزار میشود."

اینکه لوموند این گزارش را در صفحات "فرهنگ" خود چاپ کرده است، البته واقعیت را عوض نمیکند: مارکس و مارکسیسم مجدداً به جلوی صحنه کشاکشهای سیاسی– نظری رانده شده اند. شبحی که مارکس ۱۵۰ سال پیش حضورش را در اروپا اعلام کرد، امروز سراسر جهان را خانه خود کرده و به آنهایی که قرون آتی را قرون مذهب یا ناسیونالیسم اعلام میکنند، پوزخند میزند. فروپاشی دیوار برلن که قرار بود سنگتبرهای تاریخ و مبارزه طبقاتی و مارکسیسم را فراهم کند، صرفاً راه پیشروی یک مبارزه طبقاتی حادثر و قدرتگیری یک مارکسیسم مارکسی‌تر را باز کرد. لوموند مینویسد: "خبر است که در آمریکا، فروش یک چاپ لوکس مانیفست در یک روز به ۲۰ هزار نسخه رسید. آیا آمریکا، که سرانجام از وسوسه ضدشوروی رهایی پیدا کرده است، دارد بهشت جدید مطالعات مارکسیستی میشود؟"

حتی در اوج جهاد علیه کمونیسم هم، جز استادیاران درجه سه دانشکده‌های پرت، ژورنالیستهای عقب‌مانده جهان سوم و چپهای سابقی که با چند سال فعالیت سیاسی طلبکار تمام تاریخ مارکسی شده

ایسکرا <i>Iskra</i>
 <p>سردبیر:</p> <p>فاتح شیخ الاسلامی</p> <p>E-Mail: fa.shaik@swipnet.se</p> <p>همکار فنی:</p> <p>غلام اکبری</p>

کهنه را در بعد سیاسی دست نخورده گذاشت و جامعه را در بعد اقتصادی و اجتماعی متحول کرد. نمیتوان دولت را در دست بورژوازی باقی گذاشت و به حاکمیت طبقاتی او بر حیات اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی مردم خاتمه داد. در تئوری کمونیسم باید دولت را گرفت و نهایتا حتی برچید. به این معنی حزب کمونیستی موظف است موضوع قدرت سیاسی و رابطه خویش با قدرت سیاسی را دائما مورد بحث قرار بدهد. برای کمونیستی که پا به میدان گذاشته تا خوشبختی و رفاه و آزادی و برابری ای را که حق مردم زمانه خود میداند متحقق کند، پا گذاشتن به جدال قدرت و تلاش برای در هم کوبیدن ماشین دولتی طبقه حاکم که ضامن محرومیت و بیحقوقی توده وسیع بشریت کارگر است یک فرض است. بنظر من مشکل کمونیسم کارگری دوران ما، بی توجهی اش به مساله قدرت سیاسی و باقی ماندنش در حاشیه معترض و منتقد و روشنگر جامعه است. این جنبش اعتراضی – انتقادی، باید به یک جنبش برای کسب قدرت بدل بشود وگرنه رهایی انسانها (نه انسان مجرد بلکه انسانهای واقعی که در این دنیای واقعی دوران ما زندگی میکنند) یک رویا باقی میماند. به این معنی در غیاب بحران سیاسی در ایران نیز ما میبایست دیر یا زود مساله قدرت سیاسی را بحث میکردیم. اما رویدادهای ایران به این بحث گوشت و پوست میدهد و ملموسش میکند. اجازه میدهد همه مبرمیت و اهمیت مساله را به سرعت تشخیص بدهند.

ایسکرا: این روزها سالگرد سی امین سال "انقلاب ۶۸" اروپاست. رهبران "سر عقل آمده" جنبش ۶۸، که الان نماینده مجلس و مورخ و سبز و سوسیال دموکرات شده اند، در تلویزیونها از خوشباوری ها و جوانی کردن ها و خامی های "انقلابی" آن دورانشان نقل میکنند. در این فضا کنگره ما از بحث قدرت سیاسی شروع میکند. فکر نمیکنی فضای موجود بشدت علیه این "خامی و خوشباوری" سال ۹۸ ما باشد.

منصور حکمت: شاید چهار سال قبل پاسخ این سوال مثبت بود. اما الان اینطور فکر نمیکنم. عکس العمل رسانه های غربی به سالگرد انتشار مانیفست و همینطور سالگرد رویدادهای ۶۸ بنظر من اباا آن فضای رجزخوانی سال ۹۲–۸۹ را ندارد. برعکس رنگی از تشویش و تنش در آن هست. از این گذشته، بنظر من معطوف شدن سازمانهایی نظیر ما به بحث مشخص قدرت سیاسی یک کلید تغییر این فضا و به پیش رانده شدن مجدد موضوع مارکسیسم و انقلاب در اندیشه جامعه غربی است (امری که بینهایت برای آینده کمونیسم کارگری حیاتی است). ما شانس خوبی داریم که در مسیر ساختن یک انقلاب کارگری در ایران، در تکان دادن جامعه غربی و بیداری کمونیسم

منصور حکمت در جریان سخنرانی در کنگره دوم حزب کمونیست کارگری ایران

بودند، کسی از لشگر بورژوازی جرات نکرد حرفی علیه مارکس بزند. قدرت تداوم و تازگی نظری مارکس از کجا می آید؟ این "جوانی دست نخورده بحث کهنه مارکسیستی" (تیتیر لوموند) ناشی از چیست؟

دانیل بن سعید، فیلسوف و استاد دانشگاه، میگوید: "عظمت تفکر مارکس، ناشی از پدیداری این اندیشه ای است که هم سطح عصری است که هنوز هم، علیرغم تغییرات مهم در آن، عصر ماست: سلطه کالایی تعمیم یافته ... مساله مالکیت خط سرخی‌است که سراسر مانیفست را در می نوردد. قانون بازار و سود، استثمار و ازخودبیگانگی کار مزدی، تملک خصوصی ابزار تولید و مبادله، سیستم را میسازند. مساله تملک اجتماعی – صرفنظر از اشکال ترکیبی تعاون و خودگردانی – امروز بیش از هر زمان دیگری موضوعیت روز دارد".

پی‌یر روزانوالون مدیر تحقیق و دبیرکل بنیاد سن‌سیمون اعلام میکند: "فکر می‌کنم اگر مارکس یک متفکر مهم است، به این علت است که نوشته های او از ۱۸۴۰ تا ۱۸۸۰، صرفاً تشریح جامعه اقتصادی موجود آن زمان نیست، بلکه از خلال آن به ماهیت جامعه مدرنی که در حال شکل گیری است، میرسد. آنچه مارکس به‌طور ویژه‌ای فهمید، خصلت نابودکننده جامعه فردگرای کاپیتالیست است که جامعه را "انتزاعی" و افراد را بیگانه از خود می‌کند... حقوق‌بشر خودمختاری فرد را ممکن می‌کند... اما مستلزم بازسازی پیوند اجتماعی هم هست. در این زمینه مطالعه مارکس می‌تواند دستاوردهای زیادی داشته باشد. من همیشه از این تفسیر از مارکس دفاع کرده‌ام که وی به خوبی نشان می‌دهد که جامعه وفور کمونیستی صرفاً محل فراترروی از نیازها نیست، بلکه همچنین جامعه‌ای است که فوق‌العاده‌ترین توسعه هنر را که بشر هرگز نشناخته است، میسر خواهد کرد. و می دانیم که هیچ چیز فردی تر از هنر نیست."

۱۵۰ سال بعد، متنی که زیر نور شمع نوشته شد، هنوز قدرت خیره‌کننده خود برای نفوذ در واقعیت و نشان‌دادن راه تغییر آن را با طراوت حفظ کرده است. علت تحسین دانشگاهیان و فیلسوفان هرچه که باشد، میلیاردها انسان به افکار مارکس نیاز دارند تا این نظام متکی بر استثمار، سرکوبگر، فردگرا، ازخودبیگانه ساز و ماقبل تاریخی را بهتر بفهمند و در راه ساختن یک دنیای بهتر، جامعه وفوری که شرط رشدش رشد فرد است، گام بردارند.

*

مه ۶۸، ۳۰ سال بعد

در آخرین ماه بهار ۳۰ سال پیش دنیا، از پراگ تا برکلی و از برلن تا مکزیکو، هیجانزده و مشت گره کرده بود. جنبش‌های اعتراضی

منصور حکمت در جریان سخنرانی در کنگره دوم حزب کمونیست کارگری ایران

کارگری و مارکسیسم در غرب نیز سهمی جدی ایفا کنیم. جمهوری اسلامی رفتنی است. خواه نا خواه حزب ما و کل جنبش کمونیسم کارگری در صحنه سیاسی ایران در این سالها فعال و مطرح میشود. هیچ چیز به اندازه برافراشته شدن پرچم سرخ کمونیسم کارگری بر فراز تهران و اعلام بیانیه آزادی و برابری مردم در ایران، یا حتی مطرح شدن شانس قدرتیابی حزبی کمونیستی با خصوصیات ماگزیمالیستی حزب ما، دنیا را تکان نمیدهد و سوسیالیسم انقلابی را در غرب مجددا به میدان نمیکشد. دنیا پر از کسانی است که برای کارگر و کمونیسم شانه بالا میاندازند و البته پاداش کلان میگیرند. اما یک جرقه انقلابی در یک گوشه جهان، یک حزب کمونیست کارگری روشن بین که روح اوضاع را درک کرده باشد و نقشش را در جدال قدرت درست بازی کند، تمام این فضا را زیر و رو میکند. مارکسیسم و انقلاب دوباره مد خواهد شد.

ایسکرا: آیا در مجموع تلقی ات از کنگره این بود که بحث قدرت سیاسی و در واقع دوره پراتیکی جدیدی که حزب دارد در آن پا میگذارد، جای خودش را در میان ما باز کرده و توجه لازم به آن خواهد شد؟

منصور حکمت: کنگره محل فراخوان است و نه تشریح و اقتناع. در تحلیل نهایی هیچ حزبی نه از رهبری اش عقب میماند و نه جلو میزند. فضای کنگره بسیار پر شور بود. اما این تنها ماتریالی برای کار یک رهبری بدست میدهد. کنگره نشان داد که ادامه روند حرکت حزب در این مسیر از زمینه های بسیار مساعدی برخوردار است. اما اینکه رهبری حزب، و منظورم از رهبری مفهومی وسیع تر از صرف مرکزیت حزب است، بر این زمینه مساعد چه چیزی را بنا میکند، کاملا به تشخیص و اراده و همت خودش بستگی دارد. از امروز تا روزی که بجای جمهوری اسلامی یک حکومت کارگری بپا کنیم، صدها و هزاران تصمیم و تشخیص و اقدام مشخص در دستور ما قرار میگیرد. باید این ها همه صحیح و کمونیستی و هوشیارانه باشند. کلید مساله بنظر من رهبری است.

ایسکرا: اگر بنا باشد یک فاکتور را از میان همه عوامل، بعنوان شرط پیشروی و گسترش پراتیک حزب و حضور سیاسی اش در دل جامعه ایران، یعنی تحقق فراخوان کنگره، برجسته کنی روی چه عاملی انگشت میگذاری؟

منصور حکمت: امکانات مادی. بدون هیچ تردید. این گره اصلی کار ماست. بنظر من هرکس این حزب را دوست دارد، باید جدا بفکر تامین نیازهای مالی و مادی آن باشد.

همه جا را فراگرفته بود. آنجایی هم که چرخ کارخانه ها از حرکت بازنايستاد و زمین زیر پاها نلرزید، زندانها در سکوت پر و میدانهای تیر به خون آغشته شد و مباحث داغ در پستوها سرگرفت.

اما در فرانسه بود که این حرکت بیشترین توان و گستردگی را پیدا کرد و باعث شد که امروز مه ۶۸ قبل و بیش‌از هرچیزی فرانسه و پاریس، کارتیهِلاتن و کارخانه رنو را، تداعی کند. ۳۰ سال بعد، هنوز بحث در رابطه با دلایل و انگیزه‌ها و اهداف این جنبش گسترده با ابعاد جهانی، ادامه دارد. برخی آنرا صرفاً فرهنگی و در جهت خلاصی از اتوریتِه‌های سنتی آن زمان میدانند، عدای در آن نطفه‌های یک انقلاب کارگری را می‌بینند و پاره‌ای هم این و هم آن. اما شاید، تا آنجایی که به حرکت تاریخ و جوامع انسانی به سمت آزادی و بهروزی برمی‌گردد، این گفته‌ای که در لیبراسیون نقل شد از همه مفیدتر و به خاطر سیردنی‌تر است: دلایلی که امروز برای طغیان و اعتراض، برای برپایی مه دیگری، وجود دارد بسیار بیشتر است.

مه ۶۸ ایستگاهی برای پیشروی به سوی یک دنیای بهتر نشد. مقطعی شد، علیرغم این سودای دنیای دیگر، برای شروع سیر یازگشت به قرون گذشته. اما ماه‌مه ها و سالهای دیگر در پیش اند و آدم‌ها در هر جا که باشند دست از این رویای دیرپایشان که جهان را آزاد و برابر و انسانی می‌خواهد، برنخواهند داشت. و این رویا که عمر تاریخ و گستردگی تمام جهان را دارد و خواب و بیداری نسل بعد نسل انسانها را پرکرده و میکند، به همین دلیل استقامتش، بی‌تردید روزی به واقعیت تبدیل خواهد شد.

*

انقلاب ایران، تقریباً ۲۰ سال بعد

۲۰ سال پیش در ایران، باب دیلان و سایمون اندگارفنکل و تام‌جوزر را حداکثر چند دهه‌زاری از جوانان آن روزگار، ساکنین خوش‌شانس شمال تهران و بریم و بورده آبادان و دانشجویان انگلیسی‌دان شیراز و غیرمسلمانان رضاییه و "مسلمانان" بی نماز و قرآن شمال، می‌شناختند. امروز اما مسلمین در قدرت ناچارند علیه شمار وسیعی از جوانان و بزرگسالان جهاد ضد مایکل جاکسون و مادونا و "آنتن بشقابی" راه بیندازند. رئیس پاسدارشان هم باید حالی شود که "رپ" خوردنی یا پوشیدنی نیست، نوعی موسیقی است!

تیراژ این شماره ایسکرا ۷۵۰۰ نسخه است. با سپاسگزاری از شهاب بهرامی (سوئد) که هزینه چاپ این شماره ایسکرا را پرداخت کرده است.

گوشه هائی از فعالیت حزب

کمیته داخل

* کمیته داخل حزب طی اطلاعیه ای در تاریخ ۲۹ اردیبهشت (۱۹) مه به هجوم نیروهای ضد شورش جمهوری اسلامی به کارگران اعتصابی نساجی مازندران، اشاره کرده است. در این اطلاعیه آمده است:

در آخرین هفته اردیبهشت ۵ هزار کارگر کارخانه نساجی مازندران واقع در قائمشهر (شاهی) برای افزایش دستمزد دست به اعتصاب زدند. بعد از چند روز اعتصاب نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی به منظور درهم شکستن اعتصاب وارد عمل شدند. کارگران اعتصابی به مقاومت برخاستند و در درگیری بین کارگران و سرکوبگران اعتصاب تعداد زیادی از کارگران زخمی شدند که تعدادی از آنان روانه بیمارستان گردیدند. علیرغم درهم شکسته شدن اعتصاب گفته میشود کارگران با تعیین مهلتی برای رژیم، در صورتیکه خواست آنها برآورده نشود، مجددا دست به اعتصاب خواهند زد.

* در اطلاعیه دیگری با عنوان "زمزمه های اعتصاب در میان کارگران نفت بگوش میرسد" در تاریخ ۳۰ اردیبهشت آمده است: بدنال اعتصاب هزاران کارگر کارخانه نساجی مازندران در شاهی که با سرکوب خونین جمهوری اسلامی روبرو شد، اکنون زمزمه های اعتصاب در میان کارگران نفت نیز بگوش میرسد. بنا به گزارش دریافتی بخشهایی از کارگران نفت در خوزستان و هرمزگان تهدید کرده اند که در اعتراض به پایین بودن دستمزدها که تامین معیشت را برای کل کارگران بسیار دشوار میکند، دست به اعتصاب خواهند زد. این تهدید کارگران بدنال تجمعات اعتراضی مختلف صورت میگیرد. در اواخر اردیبهشت کارگران نفت آبادان با اجتماع در مقابل یکی از ساختمانهای دولتی، علیه اخراج کارگران اعتراض کرده و خواهان اجرای قراردادهای دسته جمعی شدند. گوشه هائی از این اعتراض را روزنامه های رژیم از جمله "کار و کارگر" منعکس کرده اند. همچنین بنا به یک گزارش، کارگران کارخانه جوراب آسیا در تهران نیز علیه پایین بودن سطح دستمزدها به اعتراض برخاسته اند. این کارگران در اعتراض به سطح پایین دستمزدها به اعتصاب غذای دو روزه دست زده اند. نگرانی اصلی آنان کمبود مواد اولیه و خطر تعطیل کارخانه است.

* در اطلاعیه دیگری به تاریخ ۲۹ اردیبهشت، کمیته داخل حزب از تظاهرات وسیع مردم در شهر کرمانشاه در روزهای ۲۵ و ۲۶ اردیبهشت و دستگیری دهها نفر از مردم معترض گزارش داده است.

سخنرانیها و مباحثه های کادرهای حزب

منصور حکمت دبیر کمیته مرکزی طی هفته های اخیر حول کنگره دوم حزب با رادیو پژواک (سوئد)، رادیو انترناسیونال در استکهلم و رادیو همبستگی در مالمو و همچنین حول تم آزادی بیان، مجددا با رادیو انترناسیونال در استکهلم مصاحبه کرده است. آمریکا - در یک میز گرد رادیویی، رادیو ایرانیان (هما احسان) در لس آنجلس که پیرامون تحولات آتی ایران صورت گرفت علی جوادی عضو کمیته مرکزی حزب شرکت کرد. علاوه بر علی جوادی چند نفر دیگر از طرف جریانات مختلف سیاسی در این میز گرد شرکت داشتند.

علی جوادی همچنین طی گفتگویی با رادیو ایران زمین در دالاس "ایران ۲۰۰۰" در سیدنی استرالیا راجع به روز جهانی کارگر و همچنین اوضاع سیاسی ایران مصاحبه کرد. فاتح شیخ الاسلامی طی هفته های اخیر همچنین با رادیو "ما و شما" در گوتنبرگ سوئد درباره اوضاع سیاسی ایران و با رادیو انترناسیونال در استکهلم حول بحث "ایران یک جامعه اسلامی نیست"، مصاحبه کرده است.

آلمان - بهمن شفیق در خانه حزب در کلن در پانلی حول تم مذهب شرکت کرد. در آن پانل نمایندگان چند سازمان دیگر نیز شرکت داشتند.

انگلیس - روز شنبه ۱۶ مه به فراخوان تشکیلات حزب در انگستان جلسه سخنرانی، بحث و گفتگو حول مساله سقط جنین و مبانی یک سیاست انسانی و پیشرو، در لندن برگزار شد. سخنران جلسه اعظم کم گویان کادر حزب کمونیست کارگری ایران بود.

اطلاعیه کمیته های

حزب در خارج کشور

- اطلاعیه کمیته حزب در نروژ در تاریخ ۲۲ مه در مورد اعتصاب کارگران اتوبوسرانی نروژ - اطلاعیه کمیته بریتانیای حزب با عنوان "یک سوال از اتحاد چپ کارگری" ۹ مه - کمیته آلمان حزب در اطلاعیه ای با عنوان: "ایران تایمز به تحریف اخبار دست میزند!" مورخ ۲۱ مه، به تحریفات این هفته نامه در مورد آکسیون فعالین حزب در برابر "خانه ایران" در شهر کلن پرداخته و موارد این تحریف را توضیح داده است.

در این ملاقات در باره اوضاع ایران، اوجگیری جنبشهای اعتراضی، تحولات جدید جمهوری اسلامی در اروپا و بخصوص در آلمان و سیاست غرب در قبال این رژیم بحث و تبادل نظر شد.

* در تاریخ ۲۰ مه ۹۸ هیئتی مرکب از بهمن شفیق و آذر مدرسی با یورگن اکل مسئول بخش بین الملل اتحادیه سراسری آلمان ملاقات کردند. در این ملاقات که ۲ ساعت به طول انجامید کتاب فقط کارگران میتوانند (اسناد جنبش همبستگی جهانی با کارگران نفت ایران) از طرف هیات حزب به یورگن اکل هدیه شد و سپس درباره اوضاع سیاسی ایران بعد از انتخاب خاتمی، جنبش کارگری ایران در دوره اخیر و ضرورت پشتیبانی بین المللی از این مبارزات و همچنین در مورد اجلاس سازمان جهانی کار و ضرورت افشا و محکوم کردن رژیم جمهوری اسلامی بخاطر زیر پا گذاشتن حقوق بین المللی کارگران مانند حق اعتصاب و تشکل و همچنین سرکوب مبارزات کارگری، دستگیری و زندانی کردن فعالین کارگری بحث و تبادل نظر بعمل آمد.

یورگن اکل در این ملاقات گفت که طی نامه ای پشتیبانی خود از مبارزات کارگران ایران و اعتراض به سرکوب آنان را به جمهوری اسلامی اعلام خواهد کرد و خواهان آزادی چهار کارگر دستگیر شده خواهد شد. بعلاوه تصمیم گرفته شد مجموعه مدارک و اخبار مربوط به مبارزات کارگری در این دوره برای ارسال و ارائه در کنفرانس ILO از طرف هیات حزب در اختیار وی گذاشته شود تا با اتکا به این مدارک جمهوری اسلامی را در آن کنفرانس افشا و محکوم کنند.

کانادا - طی تماس و نشست فعالین حزب کمونیست کارگری در کانادا با مسئول روابط بین المللی کنگره کار کانادا و همچنین دفتر ژان کلود پروت معاون اجرایی کنگره کار کانادا موضوع شرکت نمایندگان جمهوری اسلامی در اجلاس سازمان جهانی کار ILO مورد بحث قرار گرفت. ژان کلود پروت به همراه هیاتی از طرف کنگره کار کانادا در اجلاس سازمان جهانی کار شرکت خواهد کرد. محکومیت جمهوری اسلامی ایران بدلیل نقض ابتدایی ترین حقوق کارگری بارها از طرف کنگره کار کانادا مطرح شده است. این بار بعلاوه افشا و محکوم کردن هیئت جمهوری اسلامی در ILO بدلیل اعزام نمایندگان و جاسوسان خود به جای نمایندگان واقعی کارگران از طرف نمایندگان کنگره کار کانادا مطرح خواهد شد.

سوئد - روز ۵ مه ۹۸ هیاتی مرکب از فاتح شیخ الاسلامی و بهزاد بارخدائی در نشستی با مرکزیت حزب چپ سوئد درباره

اوضاع سیاسی سوئد و ایران گفتگو کردند. هیات حزب ما با اشاره به اعتصابات گسترده کارگری در ایران و نقشی که کارگران در صحنه سیاسی جامعه ایفا میکنند بر ضرورت پشتیبانی بین المللی از این مبارزات تاکید کرد. این دومین نشست ما با حزب چپ سوئد بود و طرفین بر دیدار و تبادل نظر، هر چند ماه یک بار، توافق کردند.

گزارش از کنفرانس

مطبوعاتی روز شنبه ۹ مه ۹۸ در کاسل (آلمان)

بدنبال تلاش فعالین حزب و شورای پناهندگی در کاسل، از جانب اتحادیه کارگری شمال هسن و شورای پناهندگی کاسل در روز نهم ماه مه یک کنفرانس مطبوعاتی در مرکز اتحادیه کارگری کاسل، تحت عنوان "ایران پس از انتخاب خاتمی" برگزار گردید. پس از خوشامد گوئی دبیر اتحادیه، روناک زندی و هادی اسماعیلی اوضاع سیاسی ایران قبل و بعد از انتخابات، ماهیت اختلافات جناحهای رژیم و موضع گیری غرب در این تحولات را توضیح داده و سپس به سوالات مطرح شده پیرامون چشم انداز مبارزات مردم ایران بطور کلی و مبارزات کارگران و زنان بطور خاص پاسخ دادند. دبیر اتحادیه ضمن ابراز همبستگی با خواستهای مطرح شده در این نشست حمایت فعال خود را در سطح محلی و تلاش برای جلب حمایت سراسری را مورد تاکید قرار داد. گزارشی از این نشست نیز در روزنامه "HNA" درج شد.

اطلاعیه های کادرهای حزب

در این مدت تعدادی اطلاعیه از جانب کادرهای حزب منتشر شده است:

- سوسن بهار با عنوان "قلم هایتان را فراموش نکنید" ۲۶ آوریل، در مورد راهپیمایی ۳۴۰ جهانی کودک کارگر از پاکستان - اطلاعیه بیژن هدایت تحت عنوان "اکثریت و مشروعیت اعتراض به رژیم اسلامی" مورخ ۱۵ مه - اعظم کم گویان اطلاعیه تحت عنوان "کینه توزی و پرونده سازی علیه کمونیستها را محکوم میکنم"، ۶ مه

*از نادر بکتاش اطلاعیه های زیر منتشر شده است:

- "آقایان، بی هیچ توهمی روی ما حساب کنید" در مورد خاتمی شدن کیهان لندن، ۲۰ مه - "در باره حکم دادستانی هیئت دبیران کانون نویسندگان" در مورد عضویت گیلانی در کانون نویسندگان - "اسلام و توده، از دیروز تا امروز" در مورد پاپوش دوزی کانون نویسندگان علیه حزب کمونیست کارگری، مورخ ۳۰ آوریل

ایسکرا میرسد

در این ستون سوالاتی که به ایسکرا میرسد از مسئولان حزب پرسیده میشود. سوالات خود را از طریق نامه، فاکس و میل با حزب در میان بگذارید.

ایسکرا: میگویند حزب کمونیست کارگری جنگ اسلام و کفر براه انداخته و آن را به صدر جامعه رانده است.

فاتح شیخ الاسلامی: این حضرات، قبل از اینکه راجع به ما چیزی بگویند، حقیقتی را درباره خودشان فاش میکنند. اینکه در این جنگ، آنها در جبهه اسلام سنگر گرفته اند. جنگ اسلام و کفر را بیست سال است جمهوری اسلامی براه انداخته و به صدر جامعه رانده است. آن طرف هم، جنگ مدرنیسم، سکولاریسم، حقوق و آزادیهای مدنی و نفس زندگی صدها میلیون انسان علیه اسلام و اسلام گرانی در دنیای واقعی در جریان هست؛ لازم نیست حزب کمونیست کارگری راه بیندازد. در ایران و سایر کشورهای اسلام زده، مردم تشنه آزادی مدتهاست با رژیمهای اسلامی و نیمه اسلامی و جریانات اسلام گرا، درگیر این جدال اجتماعی اند. در بنگلادش، چند سال پیش تسلیمه نسرين از درد آزادیخواهی و برابری طلبی اش علیه اسلام فریاد زد و زیر چاقوی اسلاميون، که بقصد جانش رژه جهالت و آدمکشی راه میانداختند، در پاسخ خبرنگاری که پرسید: آیا شما به اسلام حمله میکنید؟ بی تامل گفت: بله، مستقیماً. این دو کلمه جواب روشن، حرف دل همه انسانهایی است که جانشان از قوانین اسلامی، به لب رسیده است.

صف آزادیخواهی و مدرنیسم و کمونیسم و سکولاریسم، از دیرباز در جوامع خاورمیانه اسلام گرانی را بعنوان یک جریان ارتجاعی قرن بیستمی به مصاف طلبیده است. به قدرت خزیدن این ارتجاع، به این مصاف مقیاس اجتماعی داده و کمونیسم کارگری امروز در ایران و عراق در صف مقدم چنین مصافی قرار گرفته است. وجود یک جریان کمونیستی روشن بین، با برنامه و سیاست و شعار رادیکال، در پیشاپیش این جنبش برپیتانسیل، یک نقطه قوت مهم و تاریخی است که باید قدر آن را شناخت و به همه انسانهای آزادیخواه شناساند. وقتی خمینی و جنبش اسلامی، در ایران ۵۷، با تحریک عقب مانده ترین احساسات و بسیج جنایتکارترین نیروها، انقلاب مردم را بخون کشاندند، آیا همه ما، همه کمونیستهای انقلابی، کارگران، زنان و صف وسیع آزادیخواهی و برابری طلبی جامعه، حضور یک چنین جریان رادیکال و نیرومندی را از ته دل آرزو نمیکردیم؟ "چپ" هائی که از جدال ما علیه اسلام دلخورند، با فرمول "جدا کردن اسلام از اسلام سیاسی" دنبال توازن قوای جدیدی با اسلام سیاسی حاکم میگردند. ما می خواهیم آن را از ریشه بزیم. برای یک حزب کمونیستی کارگری، که در عرصه های دیگر رویارویی طبقاتی هم درگیر مبارزات ریشه ای است، این امری نه فقط طبیعی بلکه حیاتی است. سازمانهایی که به خود چپ میگویند و از اسلام هم دفاع میکنند و در صفحه اول نشریه شان تبریک عید فطر میزنند، این اسلام زدگی شان را چگونه توضیح میدهند؟ پرونده جنایات اسلاميون را جلو هر کس که مدعی آزادیخواهی است باید گذاشت و پرسید چرا از مبارزه علیه اسلام و مذهب شانه خالی می کنند؟ و نکته آخر اینکه این جدال وسیع اجتماعی، امروز، در ایران، به صدر جامعه رانده شده، زیرا بیست سال به صدر جامعه رانده شدن ایدئولوژی و قوانین اسلامی، دهها میلیون مردم را بجان آورده و برای بزیر کشیدن آن به میدان آورده است. در چنین شرایطی اگر طبقه کارگر بخواهد رهبر جامعه باشد، ناجی بشریت باشد، باید بلند شود، بختک جمهوری اسلامی و اسلام را از سر این شصت میلیون انسان بردارد و از این طریق در سطح جهانی هم به این جریان سراپا ارتجاعی و ضد انسان ضربه ای اساسی وارد کند.

نشست هیاتهای رهبری حزب دمکرات کردستان عراق

و حزب کمونیست کارگری عراق

در نشست هیاتهای رهبری حزب کمونیست کارگری عراق و حزب دمکرات کردستان عراق، به تاریخ ۴-۵-۹۸ طرفین بر نکات زیر تاکید کردند: ۱- محکوم کردن ترور کادرهای حزب کمونیست کارگری عراق شاپور عبدالقادر و قابیل عادل و اقدامات تروریستی بطور عموم و مقابله با هر اقدام و مواضع تروریستی علیه هر فرد و جریانی باشد. ۲- تاکید بر آزادی فعالیت سیاسی در سراسر کردستان. حزب دمکرات کردستان برای دستگیری و محاکمه مجرمین اقدام تروریستی اخیر تلاش میکند. علاوه بر اینها، در مورد گسترش روابط دو طرف با در نظر گرفتن منافع مردم کردستان صحبت شد.

به پست الکترونیکی دبیرخانه. گرافیک و تبدیل آنها به هم و کار نام مسئول این صفحان علنا اعلام با فایل های آکروبات است. خواهد شد. رفقای داوطلب میتوانند برای کسب انجام این وظایف نیازمند دانستن اطلاعات بیشتر و اعلام آمادگی با زبان فارسی، آشنائی با زبان انگلیسی، دبیرخانه حزب تماس بگیرند.

دبیرخانه حزب کمونیست کارگری ایران مه ۱۹۹۸

۱- انتقال منظم و سریع ادبیات حزب به زبانهای فارسی و انگلیسی به این صفحات،
۲- تلاش برای بهبود منظم این صفحات، بکارگیری روشها و تکنیکهای جدید برای تسریع صفحات،
۳- گرفتن مکاتباتی که به آدرس عمومی حزب میرسد و انتقال آنها

پذیرش داوطلب برای مسئولیت صفحات حزب روی اینترنت

حزب کمونیست کارگری ایران برای مسئولیت صفحات حزب روی اینترنت داوطلب میپذیرد. اهم وظایف این پست عبارتند از:

مصطفی صابر

اوجگیری مبارزات کارگری و اهمیت جنبش مجمع عمومی

شواهد همه از اوجگیری اعتراضات و اعتصابات کارگری خبر میدهد. مبارزات گسترده بر سر دستمزدها در ماههای پایانی سال ۷۶ فقط پیش درآمد اعتراضات بسیار گسترده تری بود که هرچند حول خواستهای اقتصادی شکل بگیرند، در شرایط کنونی همزمان اعتراض سیاسی کارگران را هم بیان

اسلامی بزرگترین مشوق کارگران برای به میدان آمدن وسیعتر و دخالت در سرنوشت قدرت سیاسی و تحولات اجتماعی، از طریق طرح مطالبات سیاسی و اقتصادی است.

گسترش این اعتراضات و مبارزات طبعاً مساله تشکل را پیش میکشد. چه نوع تشکلی مطلوب و ممکن است؟ کارگران به ضعف مهم خود یعنی نبود تشکلهای پایدار توده ای چگونه فایق آیند؟ پاسخ ما روشن است. جنبش شورایی و سنت مجمع عمومی، آن دستمایه اصلی است که کارگران ایران در حافظه تاریخی خود دارند. مجمع عمومی منظم و پایدار،

در پیشاپیش تلاش برای متشکل شدن قرار دارند و هیچ فرصتی را برای ساختن تشکل واقعی کارگران تحت هر اسمی که بخواهد باشد، از دست نخواهند داد. اما وقتی پای سنت های متشکل شدن به میان میآید، سنت ما، سنت انقلابی کارگری، همانا سنت جنبش شورایی قابل اعتمادترین و مناسب ترین اهرم توده ای جنبش کارگری خواهد بود. تثبیت مجمع عمومی منظم فقط پاسخ مناسب به فوری ترین نیاز نیست بلکه رفتن به پیشواز نیازهای جدی تر و اساسی تر قدم بعد نیز هست. واضح است که کارگران کمونیست

انقلابی ترین پاسخ به نیازهای سیاسی و مبارزاتی کارگران بویژه در این اوضاع متحول جامعه ایران نیز هست. فراست زیادی لازم نیست تا دیده شود جامعه ایران بسوی یک تحول سیاسی بنیادی پیش میرود. در تمام فراز و نشیب های سیاسی در پیش شوراها و جنبش شورایی قابل اعتمادترین و مناسب ترین اهرم توده ای جنبش کارگری خواهد بود. تثبیت مجمع عمومی منظم فقط پاسخ مناسب به فوری ترین نیاز نیست بلکه رفتن به پیشواز نیازهای جدی تر و اساسی تر قدم بعد نیز هست. واضح است که کارگران کمونیست

نگاهی به اخبار جهان

اندونزی

سرانجام شورشهای شهری و تظاهراتهای گسترده در اندونزی، رئیس جمهور سوهارتو را ناچار به استعفا کرد. او که در پی ۳۶ سال اعمال دیکتاتوری، چند ماه پیش مجدداً در انتخابات رئیس جمهوری "پیروز" شده بود طی مراسمی ضمن "عذرخواهی از کمبودها" رسماً کناره گیری کرد و معاونش یوسف حبیبی را بعنوان

رئیس جمهوری که تا سال ۲۰۰۳ در این پست خواهد بود! معرفی کرد. هدف از مراسم تاکید بر این بود که هیات حاکمه گرچه به عقب نشینی معینی تن در داده، میخواهد با حفظ سیستم حکومتی کنونی، کنترل اوضاع را در دست بگیرد. اما جانشینی حبیبی، که به عروسک دست سوهارتو شهرت دارد، بلافاصله با اعتراض عمومی جواب گرفت و او ناچار به ارائه یک برنامه اصلاحی از جمله برگزاری انتخابات رئیس جمهوری ظرف

یک سال شد. رژیم کنونی حاصل کودتای ۳۶ سال پیش ژنرال سوهارتو است. طی آن کودتا بین نیم تا یک میلیون کمونیست آن کشور که بزرگترین و نیرومندترین نیروی اپوزیسیون را تشکیل میدادند، به شیوه های وحشیانه تعقیب و قتل عام شدند و شمار کثیر دیگری از آنان هم به زندان افتادند. تعدادی از این زندانیان هنوز در زندانهای رژیم بسر میبرند و عفو محدود رئیس جمهور جدید شامل آنها نشده است. رژیم کنونی

سیاسی اندونزی که بدنبال بحران اقتصادی اخیر در آن منطقه ابعاد گسترده ای یافته و توده های وسیع محرومان را به میدان آورده است، همچنان ادامه دارد.

اعتصاب کارگران ترانسپورت نروژ

بنا به اطلاعاتی مورخ ۲۲ مه تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران - کمیته نروژ روز ۱۴مه کارگران اتوبوسرانی

اندونزی بخاطر این جنایت عظیم علیه کمونیستها سوگلی غرب در منطقه بشمار آمده و همیشه مورد حمایت قدرتهای غربی بوده است. رئیس جمهور جدید در راستای آرام کردن اوضاع، طی روزهای اخیر عقب نشینی های جدیدی و از جمله قانونی شدن تشکل های کارگری، که عملاً از سوی خود کارگران اعمال میشود، را پذیرفته است. در شمار معدود زندانیان آزاد شده، مختار پاکهانیان از فعالین کارگری دیده میشود. بحران

نروژ برای افزایش حداقل ۱۰ کرون اضافه دستمزد دست به اعتصاب نامحدود زدهاند. این اعتصاب ابتدا با شرکت ۳۰۰۰ نفر از رانندگان اتوبوس در جنوب نروژ آغاز شد و در طول روزهای اعتصاب کارگران ترانسپورت مناطق دیگر نروژ هم به آنها پیوستند. شمار کارگران اعتصابی به ۶۴۰۰ نفر رسیده است و اعتصاب کماکان ادامه دارد. اعتصاب کارگران ترانسپورت تاکسون بازتاب وسیعی در سطح جامعه نروژ داشته است.

تظاهرات وسیع مردم در شهر کرمانشاه

بنا به اطلاعاتی حزب کمونیست کارگری ایران - کمیته داخل (۲۹ اردیبهشت ۷۷ - ۱۹ مه) در روزهای ۲۵ و ۲۶ اردیبهشت آمده، به وضعیت وخیم مراکز درمانی و بهداشتی در شهر کرمانشاه اعتراض کردند و شهر را با تظاهرات و اعتراض خود به تعطیل کشاندند. اعتراض به تعطیلی بیمارستان چهارصد تختخوابی شهر کرمانشاه، به یک اعتراض و تظاهرات کامل علیه رژیم تبدیل شد. تظاهرات مردم، که ۲۵ اردیبهشت با دخالت نیروهای سرکوبگر رژیم و تیراندازی هوایی و دستگیری تعدادی از تظاهرکنندگان خاتمه یافت، ۲۶ اردیبهشت در ابعادی گسترده تر با شکستن در و پنجره موسسات دولتی ادامه یافت. در این روز همه مدارس و مغازه های شهر تعطیل شد. تظاهرات این روز نیز با دخالت نیروهای رژیم و تیراندازی هوایی خاتمه یافت. عصر روز ۲۶ ام نیروهای امنیتی رژیم دست به خانه گردی زدند و حدود ۵۰ نفر از معترضین را دستگیر کردند. دستگیر شدگان کماکان در بازداشت بسر می برند. همزمان مقامات رژیم قول داده اند که طی هفته جاری وزیر بهداشت به کرمانشاه برود و مساله را مورد بررسی قرار دهد.

رویدادهای ایران

درگیری طرفداران دو جناح رژیم در پارک لاله تهران

روز دوشنبه ۴ خرداد (۲۵ مه)، سازمان موسوم به اتحادیه اسلامی دانشجویان و دانش آموختگان وابسته به سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی که در کشمکش کنونی جناحهای رژیم از خاتمی حمایت میکنند، در پارک لاله تهران تظاهراتی با شرکت حدود دوهزار نفر بر پا کرد. گروهی از انصار حزب الله با زنجیر و چماق و گاز اشک آور به این تظاهرات حمله کردند. تعداد حمله کنندگان ابتدا کم بود اما در ادامه تا هزار نفر گزارش شد. در این زدوخوردها شماری از تظاهرکنندگان زخمی شدند. نیروهای انتظامی با بلندگو از حمله کنندگان خواستند اجازه دهند تظاهراتی که اجازه وزارت کشور را دارد ادامه یابد. دو روز قبل از این تظاهرات، که مصادف با سالگرد انتخاب خاتمی بود حسین الله کرم سردسته انصار حزب الله در دانشگاه تهران در اجتماع طرفدارانش سخنرانی کرده بود. خامنه ای هم اخیراً با حزب الهی های دانشگاه به گفت و شنود نشست و آنها را به "فعال شدن در صحنه سیاسی" تشویق کرده بود.

اجتماعات مستقل کارگران ایران در اول ماه مه

امسال در اکثر کشورها، مراسم اول مه رادیکال تر و پر شورتر از سالهای گذشته برگزار شد و بمناسبت صد و پنجاهمین سالگرد مانیفست کمونیست در شمار زیادی از مارشها و مراسمهای اول مه عکس مارکس و باندرولهائی در تجلیل از مانیفست و نیز راه و رسمهای سمبلیک ویژه ای چون گرفتن جشن تولد مانیفست و به پرواز در آوردن بادکنکها و غیره صورت گرفت. در ایران زیر سرنیزه و خفقان رژیم اسلامی، کارگران اجازه و امکان عملی برگزاری هیچ نوع مراسم علنی مستقلی برای بزرگداشت اول ماه مه نیافتند. با این حال در تهران و سایر شهرهای ایران، کارگران امسال در ابعاد گسترده تری، با برپائی اجتماعات مستقل خود اول ماه مه روز جهانی کارگران را جشن گرفتند.

اطلاعیه مورخ ۲۶ اردیبهشت (۱۶ مه ۹۸) کمیته داخل حزب کمونیست کارگری ایران به مواردی از این جشنها اشاره دارد: "در تهران خانواده های کارگری، عمدتاً کارگران مراکز صنعتی، طبق برنامه قبلی در ارتفاعات و پارکهای اطراف تهران اجتماع کردند و اول مه را جشن گرفتند. از اجتماعات مستقل اول مه که در ابعاد ۲۰ تا ۱۰۰ نفره برگزار گردید لاقلاً چهار مورد آن در

غرب و شمال تهران صورت گرفت. در این اجتماعات کارگران درباره روز اتحاد جهانی کارگران، وضعیت سیاسی امروز در ایران و همچنین زندگی پرمشقت مردم صحبت کردند. در کرمانشاه نیز طبق سنت همه ساله خانواده ها و محافل کارگری در فضایی پر از شادی و شور انقلابی، دهها اجتماع به مناسبت اول مه در ارتفاعات و گردشگاه های خارج شهر بر پا کردند. در چند اجتماع حاضرین قطعنامه هائی صادر کردند که در آن به ضرورت افزایش دستمزد، مساله بیکاری و مبارزه با موقعیت زنان در جمهوری اسلامی اشاره شده بود. بر سر یکی از قله ها مشرف بر مسیری پر رفت و آمد پرچم سرخ به اهتزاز در آمده بود که با استقبال مردم روبرو گردید. در طول مسیر و همچنین در شیرینی هایی که به مناسبت اول مه پخش گردید از جمله این شعارها نوشته شده بود: "زنده باد آزادی، برابری"، "زنده یاد حزب کمونیست کارگری"، "جمهوری اسلامی با قیامی دیگر سرنگون خواهد شد".

در سمنج، چند روز قبل از اول مه شور و شوق و جنب و جوش در بین کارگران کاملاً آشکار بود و از جمله تراکت های فراخوان اول مه به امضای حزب کمونیست کارگری ایران در مکانهای پر

جمعیت پخش شد. از سوی دیگر سرکوبگران جمهوری اسلامی با حساسیت فوق العاده به ایجاد جو رعب و وحشت علیه اول مه کارگران روی آوردند. هر نوع نشانی از روز کارگر حتی اطلاعیه های رسمی از سطح شهر پاک شد. با اینهمه اول مه مستقل کارگران در اجتماعات متعددی چه در محلات کارگری و چه در کارخانه و محیط کار و همچنین در خارج شهر با شادمانی و پخش شیرینی و ایراد سخنرانی توسط کارگران برگزار گردید. همین گزارشات حاکی است که در اشنویه، نقده، کامیاران و همچنین سقز خانواده ها و محافل کارگری با بر پائی اجتماعات متعدد در روز اول مه به صحبت در باره مسائلی نظیر مشقات سرمایه داری و لزوم حکومت کارگری و به خواندن سرود های انقلابی پرداختند.

درگیری مردم و مزدوران رژیم اسلامی در شهرهای مهاباد و سردشت

طبق اطلاعاتی خبری مورخ ۶ خرداد کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران روز سه شنبه ۵ خرداد (۲۶ مه) در سه راه وفایی شهر مهاباد مزدوران جمهوری

اسلامی برای دختران عابر مزاحمت ایجاد کردند که با واکنش شدید چند دختر به دعوا کشیده شد. این دختران و مردم حاضر در محل مزدوران را کتک زدند و به فرار واداشتند. مزدوران رژیم دقایقی بعد، نیروهای بیشتری را به کمک طلبیدند و دوباره با مردم درگیر شدند. اما این یورش سرکوبگرانه، نفرت شمار بیشتری از مردم را برانگیخت و مردم خشمگین، مزدوران جمهوری اسلامی را شدیدتر از بار اول کتک زدند و آنها را مجدداً فراری دادند. این اطلاعاتی همچنین خبر میدهد که روز دوشنبه ۴ خرداد (۲۵ مه) ماموران رژیم اسلامی در دروازه شهر چند ماشین باری حامل چای و صابون را توقیف کردند. مردم محله "گانی مر" واقع در نزدیکی پست بازرسی، از تجمع و اعتراض، از شدند و خواستند ماشین های توقیف شده را آزاد کنند. اما آنها از آزاد کردن ماشین ها خودداری کردند. مردم عاصی از زورگویی این سرکوبگران، به آنها حمله ور شدند. نیروهای جمهوری اسلامی، هراسان دست به تیراندازی هوایی زدند اما مردم همچنان به تجمع اعتراضی خود ادامه دادند و بر آزاد شدن ماشین های توقیف شده پافشاری کردند.

آدرسهای تماس و حسابهای بانکی حزب کمونیست کارگری ایران

K.A.K Box 29065 100 52 Stockholm Sweden
Postfach 103137 50471 Köln Germany
BM Box 8927 London WC1N 3XX England
W.P.I Box 719stn.P Toronto, ONT .M5S 2Y4 Canada

Postgiro: 4492709-3
K.A.K Box 29065 100 52 Stockholm Sweden
Z.I.KONTO: 17116703
BLZ: 10090000
Berliner Volksbank
Germany
Account No:07687
Royal Bank of Canada
10 Eglinton Ave. E
Toronto, Ont M4P 2W7
Canada

Fax: (46) 08-659 82 22
E-Mail: 100260,3324@compuserve.com
E-Mail: wp.iran@mailbox.swipnet.se

تلفن تشکیلات خارج کشور
۰۲۰-۵۸۸۵۸۳۶ (۴۶)
دوشنبه، چهارشنبه، جمعه ساعت ۱۱-۱۴

از صفحه حزب در اینترنت دیدن کنید:

http://www.wpiran.org

به حزب کمونیست کارگری ایران کمک مالی کنید